ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
L. A. GEELHOED
της 25ης Οκτωβρίου 2001 [1]

I — Εισαγωγή

1. Στην υπό κρίση υπόθεση, το Regeringsrätten (ανώτατο διοικητικό δικαστήριο της Σουηδίας) υπέβαλε δύο προδικαστικά ερωτήματα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 69, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με τον κανονισμό (ΕΚ) 1386/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2001 [2].

III — Νομικό πλαίσιο

A — *Κοινοτικό δίκαιο*

2. Το άρθρο 69, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71 ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Ο μισθωτός ή μη μισθωτός σε πλήρη ανεργία, ο οποίος πληροί τους όρους που απαιτούνται από τη νομοθεσία κράτους μέλους για να έχει δικαίωμα παροχών και ο οποίος μεταβαίνει σε ένα ή περισσότερα άλλα κράτη μέλη για να αναζητήσει εργασία, διατηρεί το δικαίωμα των παροχών αυτών υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις και με τους ακόλουθους περιορισμούς:

α) προ της αναχωρήσεώς του, πρέπει να έχει εγγραφεί ως αιτών εργασία και να έχει παραμείνει στη διάθεση των υπηρεσιών απασχολήσεως του αρμοδίου κράτους επί τέσσερις τουλάχιστον εβδομάδες μετά την έναρξη της ανεργίας. Οι αρμόδιες υπηρεσίες ή φορείς δύνανται, πάντως, να επιτρέψουν την αναχώρησή του προ της λήξεως της προθεσμίας αυτής· [...]».

3. Εξάλλου, το άρθρο 83, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, της 21ης Μαρτίου 1972, περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71, όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά με τον κανονισμό (ΕΚ) 1386/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2001 [3], ορίζει ότι, για να διατηρήσει το δικαίωμα των παροχών, ο άνεργος υποχρεούται να προσκομίσει στη

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ολλανδική.

2 — ΕΕ L 187, σ. 1.

3 — ΕΕ L 187, σ. 1.

χώρα όπου μεταβαίνει βεβαίωση (καλούμενη βεβαίωση E 303) με την οποία πιστοποιείται ότι δικαιούται τις παροχές αυτές. Ο άνεργος υποχρεούται να ζητήσει τη βεβαίωση αυτή πριν από την αναχώρησή του από τον αρμόδιο φορέα του κράτους εντός του οποίου κατέστη άνεργος.

Β — *Εθνικό δίκαιο*

4. Δυνάμει του lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring (νόμου του 1997 περί ασφαλίσεως ανεργίας· στο εξής: νόμος περί ασφαλίσεως ανεργίας), ένας άνεργος ο οποίος έχει προηγουμένως εργαστεί για κάποιο διάστημα τυγχάνει παροχών ανεργίας. Οι παροχές αυτές, οι οποίες σκοπούν στην αντιστάθμιση της απωλείας αποδοχών, συνίστανται στην καταβολή ημερησίου επιδόματος. Για να δικαιούται τις παροχές αυτές, ο άνεργος πρέπει να είναι ικανός προς εργασία, να μην κωλύεται να εργαστεί και να είναι έτοιμος να αποδεχθεί κάθε κατάλληλη θέση εργασίας που του προσφέρεται.

5. Δυνάμει του lagen (1962:381) om allmän försäkring (νόμου του 1962 περί κοινωνικής ασφαλίσεως· στο εξής: νόμος περί κοινωνικής ασφαλίσεως), ένας γονέας δικαιούται προσωρινό γονικό επίδομα αν πρέπει να διακόψει την άσκηση του επαγγέλματός του λόγω, μεταξύ άλλων, της ανάγκης να φροντίσει ένα άρρωστο τέκνο. Στην πράξη, το ζήτημα αν οι άνεργοι μπορούν να τυγχάνουν και προσωρινού γονικού επιδόματος δεν έχει επιλυθεί σαφώς. Σύμφωνα με σύσταση του Riksförsäkringsverket (εθνικής σουηδικής υπηρεσίας κοινωνικής ασφαλίσεως), μια ημέρα ως προς την οποία ένας γονέας μπορεί να αποδείξει την απώλεια παροχών ανεργίας για λόγους οι οποίοι παρέχουν δικαίωμα προσωρινού γονικού επιδόματος πρέπει να θεωρείται ημέρα κατά την οποία ο γονέας δεν ήταν σε θέση να ασκήσει το επάγγελμά του.

6. Δυνάμει του άρθρου 20 του νόμου περί ασφαλίσεως ανεργίας, το ημερήσιο επίδομα δεν μπορεί να καταβάλλεται αν για το οικείο διάστημα ο ενδιαφερόμενος εισπράττει γονικό επίδομα.

III — Πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως και διεξαγωγή της διαδικασίας

7. Από τις 25 Σεπτεμβρίου 1998 η Petra Rydergård ενεγράφη ως άνεργη στις υπηρεσίες απασχολήσεως και εισέπραττε, από την ημερομηνία εκείνη, παροχές ανεργίας δυνάμει του νόμου περί ασφαλίσεως ανεργίας. Ζήτησε να της χορηγηθεί η βεβαίωση E 303 με την αιτιολογία ότι σκόπευε να μεταβεί στη Γαλλία στις 27 Οκτωβρίου 1998 για να αναζητήσει εργασία εκεί. Το Arbetsmarknadsstyrelsen (σουηδική υπηρεσία απασχολήσεως, στο εξής: εθνική αρχή), το οποίο εκδίδει τις βεβαιώσεις αυτές, πληροφορήθηκε ότι η P. Rydergård εισέπραξε προσωρινό γονικό επίδομα λόγω της φροντίδας

άρρωστου τέκνου στις 28, 29 και 30 Σεπτεμβρίου και στις 12 και 13 Οκτωβρίου 1998, δηλαδή συνολικά πέντε ημέρες κατά το διάστημα που ήταν εγγεγραμμένη ως άνεργη.

8. Η εθνική αρχή απέρριψε την αίτηση της P. Rydergård για τη χορήγηση της βεβαιώσεως E 303, με την αιτιολογία ότι αυτή δεν εδικαιούτο παροχές ανεργίας για όλο το διάστημα των τεσσάρων τουλάχιστον εβδομάδων αμέσως πριν από τη προβλεπόμενη ημερομηνία αναχωρήσεώς της.

9. Η P. Rydergård προσέφυγε κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του länsrätt (διοικητικού πρωτοδικείου του νομού). Το länsrätt έκρινε ότι ο άνεργος ο οποίος φροντίζει προσωρινώς ένα άρρωστο τέκνο δεν παύει για τον λόγο αυτό να παραμένει στη διάθεση των υπηρεσιών απασχολήσεως και ότι δεν υπήρχε κανένας λόγος να μη χορηγηθεί στην P. Rydergård η βεβαίωση την οποία είχε ζητήσει. Ως εκ τούτου, το δικαστήριο δέχθηκε την προσφυγή της και υποχρέωσε την εθνική αρχή να εκδώσει τη βεβαίωση.

10. Η εθνική αρχή άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του kammarrätt (διοικητικού εφετείου). Η έφεση απορρίφθηκε. Στη συνέχεια, η εθνική αρχή άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως του kammarrätt ενώπιον του Regeringsrätten.

11. Με τη διάταξή του, το αιτούν δικαστήριο διαπιστώνει ότι το δικαίωμα εισπράξεως επιδόματος — και το δικαίωμα λήψεως της επίμαχης βεβαιώσεως — προϋποθέτει, σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες του κοινοτικού δικαίου, ότι ο άνεργος παρέμεινε στη διάθεση των υπηρεσιών απασχολήσεως επί τέσσερις τουλάχιστον εβδομάδες. Κατά την εθνική αρχή, τούτο σημαίνει ότι ο άνεργος πρέπει να είχε δικαίωμα εισπράξεως παροχών ανεργίας κατά τις τέσσερις εβδομάδες που προηγήθηκαν της αναχωρήσεώς του και μάλιστα χωρίς διακοπή. Εντούτοις, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι είναι δυνατές και άλλες ερμηνείες.

12. Ως εκ τούτου, το αιτούν δικαστήριο υπέβαλε στο Δικαστήριο δύο προδικαστικά ερωτήματα.

IV — Τα προδικαστικά ερωτήματα

13. Με τη διάταξη που εξέδωσε στις 3 Μαΐου 2000 και η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 31 Μαΐου 2000, το Regeringsrätten υπέβαλε τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Μπορεί το άτομο που βρίσκεται στην ίδια κατάσταση με την Petra Rydergård να θεωρηθεί ότι έχει παραμείνει στη διάθεση των υπηρεσιών απασχολήσεως, υπό την έννοια του άρθρου 69, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, κατά τις ημέρες

του διαστήματος ανεργίας κατά τις οποίες κωλυόταν να αναλάβει αμειβόμενη εργασία λόγω του ότι φρόντιζε το άρρωστο τέκνο του; Εξαρτάται η απόφαση επ' αυτού από το περιεχόμενο των εθνικών κανόνων;

2) Περιέχει το άρθρο 69, παράγραφος 1, [του κανονισμού 1408/71] απαίτηση να έχει παραμείνει ο αιτών εργασία στη διάθεση των υπηρεσιών απασχολήσεως επί διάστημα τεσσάρων συναπτών εβδομάδων αμέσως πριν την αναχώρησή του προς άλλο κράτος μέλος;»

V — Νομική εκτίμηση

Παρατηρήσεις των διαδίκων

14. Το εθνικό δικαστήριο, η Αυστριακή Κυβέρνηση και η Επιτροπή παρενέβησαν κατά τη διαδικασία.

15. Οι παρατηρήσεις της εθνικής αρχής αντιστοιχούν στους ισχυρισμούς που προέβαλε κατ' έφεση στην κύρια δίκη. Κατά τη διοικητική αρχή, οι προϋποθέσεις του άρθρου 69, παράγραφος 1, του κανονισμού 1408/71 έχουν την έννοια ότι ένα άτομο που επιθυμεί, ως αιτών εργασία, να τύχει τρίμηνης αδείας προκειμένου να αναζητήσει απασχόληση στο εξωτερικό πρέπει να έχει παραμείνει διαθέσιμο στη σουηδική αγορά εργασίας επί διάστημα τεσσάρων τουλάχιστων συναπτών εβδομάδων αμέσως πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία αναχωρήσεως. Συνεπώς, πρέπει να έχει χορηγηθεί στον ενδιαφερόμενο απόφαση του ταμείου του ασφαλίσεως ανεργίας η οποία να του αναγνωρίζει δικαίωμα εισπράξεως παροχών ανεργίας για τις τέσσερις συναπτές εβδομάδες.

16. Η εθνική αρχή υποστηρίζει ότι δεν μπορεί να χωρήσει διακοπή του δικαιώματος εισπράξεως παροχών. Κατ' αυτήν, οι προϋποθέσεις που προβλέπει ο κανονισμός έχουν τεθεί ώστε οι αρμόδιες αρχές να μπορούν να διαπιστώνουν ότι ο ενδιαφερόμενος παραμένει όντως διαθέσιμος στην αγορά εργασίας και αναζητεί απασχόληση και ώστε να διασφαλίζεται ότι λαμβάνουν τη βεβαίωση Ε 303 μόνον οι εντελώς άνεργοι που αναζητούν εργασία και δικαιούνται παροχές ανεργίας. Βάσει των κριτηρίων της εθνικής νομοθεσίας πρέπει να κρίνεται αν ο αιτών εργασία ο οποίος επιθυμεί να υπαχθεί στο καθεστώς του «τριμήνου» παρέμεινε στη διάθεση των υπηρεσιών απασχολήσεως τέσσερις τουλάχιστον εβδομάδες πριν από την ημερομηνία αναχωρήσεως και πληρούσε τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να δικαιούται παροχές ανεργίας για το ίδιο αυτό διάστημα. Προκειμένου να κριθεί αν ένα άτομο στη Σουηδία είναι εντελώς άνεργο, εκτός του ότι πρέπει το άτομο αυτό να έχει εγγραφεί στις υπηρεσίες απασχολήσεως, πρέπει επίσης

να αναγραφεί στο βιβλιάριό του ότι ήταν εντελώς άνεργο κατά το διάστημα αυτό. Η ιδιότητα του ανέργου μπορεί να προσδιοριστεί αποκλειστικώς βάσει της νομοθεσίας του κράτους που καταβάλλει στο άτομο παροχές ανεργίας.

17. Στη συνέχεια, η εθνική αρχή ισχυρίζεται ότι όποιος εισπράττει προσωρινό γονικό επίδομα για τη φροντίδα αρρώστου τέκνου δεν βρίσκεται στη διάθεση των υπηρεσιών απασχολήσεως, υπό την έννοια του άρθρου 69, παράγραφος 1. Κατά το άρθρο 10 του κεφαλαίου 4 του νόμου περί κοινωνικής ασφαλίσεως, ένας γονέας δικαιούται προσωρινό γονικό επίδομα όταν φροντίζει άρρωστο τέκνο και κατά το μέτρο που πρέπει να διακόψει την αμειβόμενη εργασία του λόγω, μεταξύ άλλων, της ασθενείας ή της μολυσματικής νόσου του τέκνου. Τις ημέρες κατά τις οποίες εισέπραξε γονικό επίδομα, η P. Rydergård κωλυόταν, κατά την εθνική αρχή, να αναλάβει αμέσως εργασία και γι' αυτό δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι παρέμεινε στη διάθεση των υπηρεσιών απασχολήσεως. Επιπλέον, δεν εδικαιούτο ούτε παροχές ανεργίας για το ίδιο αυτό διάστημα. Για τον λόγο αυτό, κατά την άποψη της εθνικής αρχής, πρέπει να θεωρηθεί ότι διεκόπη το διάστημα που προβλέπει το άρθρο 69, παράγραφος 1. Το διάστημα των τεσσάρων τουλάχιστον εβδομάδων πρέπει, κατά την εν λόγω αρχή, να υπολογίζεται από την πρώτη ημέρα της ανεργίας μετά από το διάστημα για το οποίο καταβλήθηκε προσωρινό γονικό επίδομα, επομένως από τις 14 Οκτωβρίου 1998.

18. Η Αυστριακή Κυβέρνηση συντάσσεται με την άποψη της σουηδικής διοικητικής αρχής.

19. Αντιθέτως, η Επιτροπή φρονεί ότι οι προϋποθέσεις του άρθρου 69, παράγραφος 1, στοιχείο α', του οικείου κανονισμού πρέπει να τυγχάνουν ομοιόμορφης ερμηνείας και να μην εξαρτώνται από το περιεχόμενο του εθνικού δικαίου. Η Επιτροπή θεωρεί ότι το γεγονός ότι ένας άνεργος φροντίζει επί τρεις και κατόπιν επί δύο ημέρες ένα άρρωστο τέκνο δεν θίγει τη διαθεσιμότητά του στην αγορά εργασίας.

Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

20. Με το πρώτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν η P. Rydergård παρέμεινε στη διάθεση των υπηρεσιών απασχολήσεως κατά το διάστημα της ανεργίας της το οποίο προηγήθηκε της προβλεπομένης ημερομηνίας αναχωρήσεώς της και κατά το οποίο φρόντισε ένα άρρωστο τέκνο επί πέντε συνολικά ημέρες.

21. Κατά παγία νομολογία του Δικαστηρίου, μια διάταξη του κοινοτικού δικαίου πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα όχι μόνον του γράμματός της, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται και των σκοπών που επιδιώκει η κανονιστική ρύθμιση μέρος της οποίας αποτελεί.

22. Επομένως, είναι σκόπιμο, πριν δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό, να υπομνησθούν οι σκοποί του κανονισμού 1408/71 και ειδικότερα, του άρθρου 69 του κανονισμού αυτού.

23. Ο κανονισμός 1408/71 σκοπεί στην εφαρμογή του άρθρου 51 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 42 ΕΚ) και στη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων. Η δυνατότητα των ανέργων να αναζητούν απασχόληση αλλού εντός της Κοινότητας εξυπηρετεί τον ίδιο σκοπό. Η δυνατότητα αυτή προβλέπεται στο άρθρο 69 του κανονισμού. Αφενός, η διάταξη αυτή ρυθμίζει το δικαίωμα διατηρήσεως των παροχών και, αφετέρου, ελευθερώνει, επί ορισμένο χρονικό διάστημα, τον αιτούντα εργασία από την υποχρέωσή του να βρίσκεται στη διάθεση των υπηρεσιών απασχολήσεως της χώρας του. Κατά τον τρόπο αυτό, η διάταξη του επιτρέπει πράγματι να βρει ευκολότερα απασχόληση αλλού εντός της Κοινότητας. Η δυνατότητα αυτή αναζητήσεως απασχολήσεως εντός άλλου κράτους μέλους εξαρτάται ωστόσο από δύο προϋποθέσεις. Έτσι, ο κοινοτικός νομοθέτης απαίτησε όπως ο άνεργος, πριν από την αναχώρησή του, 1) έχει εγγραφεί ως αιτών εργασία και 2) έχει παραμείνει στη διάθεση των αρμοδίων υπηρεσιών απασχολήσεως επί τέσσερις τουλάχιστον εβδομάδες μετά την έναρξη της ανεργίας.

24. Το αιτούν δικαστήριο ζητεί να μάθει αν οι προϋποθέσεις αυτές πρέπει να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα της εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως που έχει εφαρμογή ως προς τον οικείο εργαζόμενο ή αν πρέπει, δεδομένου ότι αυτές αποτελούν μέρος διατάξεως του κοινοτικού δικαίου, να τυγχάνουν ομοιόμορφης ερμηνείας και εφαρμογής, ανεξάρτητης από την εθνική κανονιστική ρύθμιση.

25. Το άρθρο 69, παράγραφος 1, του κανονισμού 1408/71 ορίζει ότι ο εν λόγω άνεργος πρέπει να «πληροί τους όρους που απαιτούνται από τη νομοθεσία κράτους μέλους για να έχει δικαίωμα παροχών». Περαιτέρω, ο κοινοτικός νομοθέτης εξαρτά από τις δύο προϋποθέσεις που εκτίθενται στη σκέψη 23 τη δυνατότητα μεταφοράς του δικαιώματος παροχών.

26. Από το γράμμα του άρθρου 69, παράγραφος 1, του κανονισμού 1408/71 προκύπτει ότι το ζήτημα της υπάρξεως του δικαιώματος παροχών κρίνεται βάσει του εθνικού δικαίου. Συνεπώς, στον εθνικό νομοθέτη απόκειται να καθορίσει υπό ποιες προϋποθέσεις ένα άτομο μπορεί να τύχει παροχών ανεργίας ή άλλων παροχών στην επικράτειά του.

27. Αντιθέτως, οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται προκειμένου να μπορεί ασκηθεί το δικαίωμα του άρθρου 69, παράγραφος 1, αποτελούν αρμοδιότητα του κοινοτικού νομοθέτη. Πράγματι, η διάταξη αυτή έχει ως σκοπό να παράσχει στον εργαζόμενο που κατέστη άνεργος τη δυνατότητα να αναζητήσει εργασία εντός άλλου κράτους μέλους. Το εθνικό δίκαιο δεν πρέπει να εμποδίζει την υλοποίηση του σκοπού αυτού.

Τα δικαιώματα τα οποία οι αιτούντες εργασία μπορούν να αντλούν από το άρθρο 69, παράγραφος 1, του κανονισμού 1408/71 δεν μπορούν να ποικίλλουν αναλόγως των κρατών μελών εντός των οποίων καθίστανται άνεργοι.

28. Συναφώς, θα ήθελα επίσης να υπενθυμίσω ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση Testa κ.λπ.[4], το άρθρο 69 δεν αποτελεί απλό μέτρο εναρμονίσεως των εθνικών νομοθεσιών, αλλά η διάταξη αυτή καθιερώνει επίσης υπέρ των εργαζομένων που την επικαλούνται ένα αυτόνομο σύστημα που αποκλίνει από τους κανόνες του εσωτερικού δικαίου και πρέπει να ερμηνεύεται ομοιόμορφα σε όλα τα κράτη μέλη.

29. Συνεπώς, φρονώ ότι το ζήτημα αν η P. Rydergård πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 69, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71 πρέπει να επιλυθεί κατά τρόπο ανεξάρτητο προς τη σουηδική κανονιστική ρύθμιση. Μια διαφορετική ερμηνεία θα εμπόδιζε την επίτευξη του σκοπού της διατάξεως αυτής, κατά το μέτρο που θα εξαρτούσε τη δυνατότητα αναζητήσεως απασχολήσεως αλλού εντός της Κοινότητας από εθνικούς νομοθετικούς κανόνες που μπορούν να ποικίλλουν σημαντικά ως προς το περιεχόμενό τους και το πεδίο εφαρμογής τους.

30. Δεν αμφισβητείται ότι η P. Rydergård τελούσε σε πλήρη ανεργία και πληρούσε τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση παροχών ανεργίας. Η φύση και το ύψος των παροχών διέπονται, δυνάμει του άρθρου 69, παράγραφος 1, του κανονισμού 1408/71, αποκλειστικώς από τους εφαρμοστέους κανόνες του εθνικού δικαίου. Όπως ορθώς παρατήρησε η Επιτροπή, η φύση της παροχής που εισπράττει ένας άνεργος ουδόλως επηρεάζει το ζήτημα αν πληρούνται οι δύο προϋποθέσεις που καθιστούν δυνατή την αναζήτηση απασχολήσεως εντός άλλου κράτους μέλους.

31. Είναι επίσης βέβαιο ότι η P. Rydergård είχε εγγραφεί ως αιτούσα εργασία και παρέμεινε στη διάθεση των υπηρεσιών απασχολήσεως επί τέσσερις τουλάχιστον εβδομάδες. Δεν μπορεί να προβληθεί ως επιχείρημα το γεγονός ότι φρόντισε το άρρωστο τέκνο της επί πέντε ημέρες κατά το διάστημα εκείνο και ότι εισέπραξε συνεπώς, δυνάμει του σουηδικού δικαίου, προσωρινό γονικό επίδομα και όχι παροχές ανεργίας, προκειμένου να συναχθεί το συμπέρασμα ότι αυτή δεν τέθηκε στη διάθεση των υπηρεσιών απασχολήσεως. Μια διαφορετική ερμηνεία θα είχε ως συνέπεια ότι οι άνεργοι που αναζητούν ενεργώς εργασία, αλλά οι οποίοι εν τοις πράγμασι εμποδίζονται να εργαστούν επί σύντομο χρονικό διάστημα λόγω οικογενειακών ή προσωπικών συνθηκών, δεν μπορούν να ασκήσουν τα δικαιώματα που τους αναγνωρίζει το άρθρο 69, παράγραφος 1, του κανονισμού. Η συνέπεια αυτή, κατά τη γνώμη μου, είναι ασυμβίβαστη με το περιεχόμενο της διατάξεως αυτής.

Επί του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος

32. Με το δεύτερο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν η προϋπόθεση να έχει παραμείνει ο άνεργος στη διάθεση των υπηρεσιών απασχολήσεως πρέπει να πληρούται αδιαλείπτως επί διάστημα τεσσάρων εβδομάδων αμέσως πριν από την αναχώρηση.

4 — Απόφαση της 19ης Ιουνίου 1980, 41/79, 121/79 και 796/79 (Συλλογή τόμος 1980/ΙΙ, σ. 319).

33. Από την απάντηση που δόθηκε στο πρώτο ερώτημα προκύπτει ήδη ότι τα δικαιώματα που απονέμει στους αιτούντες εργασία το άρθρο 69, παράγραφος 1, του κανονισμού 1408/71 δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να περιορίζονται από την ερμηνεία που τους δίδουν οι αρμόδιες εθνικές αρχές υπό το πρίσμα του εθνικού δικαίου.

34. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71, ο άνεργος ο οποίος έχει εγγραφεί ως αιτών εργασία πρέπει να έχει παραμείνει στη διάθεση των υπηρεσιών απασχολήσεως επί τέσσερις τουλάχιστον εβδομάδες μετά την έναρξη της ανεργίας. Από το γράμμα του άρθρου δεν προκύπτει ότι πρέπει να πρόκειται περί διαστήματος τεσσάρων συναπτών εβδομάδων αμέσως πριν από την αναχώρηση. Επομένως, όπως παρατήρησε και η Επιτροπή, ένας εθνικός νομοθέτης ή μια εθνική διοικητική αρχή δεν μπορεί να αποφασίσει ότι το διάστημα των τεσσάρων εβδομάδων του άρθρου 69, παράγραφος 1, στοιχείο α', διακόπτεται λόγω του ότι ένα άτομο που ενεγράφη ως αιτών εργασία πρέπει να φροντίσει το άρρωστο τέκνο του για σύντομο χρονικό διάστημα και, για τον λόγο αυτό, κωλύεται να εργαστεί. Κατά το μέτρο που η διακοπή αυτή έχει ως αποτέλεσμα την παράταση του διαστήματος των τεσσάρων εβδομάδων το οποίο έχει θέσει ως προϋπόθεση ο κοινοτικός νομοθέτης, περιορίζονται τα δικαιώματα που απονέμει στους αιτούντες εργασία το άρθρο 69, παράγραφος 1, του κανονισμού. Συναφώς, θα ήθελα να παρατηρήσω επιπλέον ότι το διάστημα των τεσσάρων εβδομάδων το οποίο προέβλεψε ο κοινοτικός νομοθέτης, και το οποίο εγγυάται στον διοικούμενο την ασφάλεια δικαίου, θα εστερείτο παντελώς περιεχομένου αν γινόταν ανεκτή η εφαρμογή περιορισμών που απορρέουν από το εσωτερικό δίκαιο. Η εφαρμογή τέτοιων περιορισμών θα έθιγε την ομοιογένεια του δικαίου και την ασφάλεια δικαίου τις οποίες επιδίωξε ο κοινοτικός νομοθέτης.

VI — Πρόταση

35. Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, προτείνω στο Δικαστήριο να δώσει στα υποβληθέντα από το Regeringsrätten ερωτήματα τις ακόλουθες απαντήσεις:

1) Το άρθρο 69, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικο-

γενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, ως διάταξη του κοινοτικού δικαίου ικανή να απονέμει δικαιώματα στους αιτούντες εργασία, πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται ομοιόμορφα και ανεξάρτητα προς την εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία έχει εφαρμογή στους ενδιαφερομένους. Από το γράμμα και το περιεχόμενο του άρθρου 69, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1408/71 προκύπτει ότι ένας αιτών εργασία πρέπει να θεωρείται ότι έχει παραμείνει στη διάθεση των υπηρεσιών απασχολήσεως όταν έχει εμποδισθεί να εργαστεί λόγω της ανάγκης να φροντίσει ένα άρρωστο τέκνο επί περιορισμένο χρονικό διάστημα κατά τη διάρκεια του διαστήματος των τεσσάρων εβδομάδων από την έναρξη της ανεργίας.

2) Έτσι, η εν λόγω διάταξη έχει την έννοια ότι το διάστημα των τεσσάρων τουλάχιστον εβδομάδων το οποίο προβλέπει δεν διακόπτεται από το γεγονός ότι, εν τοις πράγμασι, ο αιτών εργασία δεν ήταν σε θέση να εργαστεί κατά το σύντομο διάστημα κατά το οποίο έπρεπε να φροντίσει ένα άρρωστο τέκνο.